

8.4.2017 Svijetski dan Roma

Hoće li nas ikada itko pitati što mi želimo ili ćemo uvijek biti primorani pitati što nam je dozvoljeno?

Fatima Hartmann

Uzeti natrag budućnost

8.4. 2016 -- Berlin 14:00

Svijetski dan Roma

Paul Lobe House Bundestag (između Bundestag i Bundeskanzleramt)

Više informacija na www.Bundesromaverband.de

Puno ljudi planira što žele uraditi sa svojim životom. Misle o tome kakav posao ili profesiju žele ostvariti i gdje žele živjeti. Drugi samo sanjaju o tome da će jednog dana imati slobodu donositi takve odluke.

Puno se ljudi u izbjeglištvu bori protiv samoće, živeći u nehumanim uvjetima, u hladnim, prenapučenim, privremenim šatorima i u borbi sa birokracijom, godinu za godinom, a jedini status koji dobijaju je "tolerancija" (Duldung). Suočavaju se sa nepravdnim i prekidanim sudskim postupcima te namjernom segregacijom. Žive iz dana u dan sa strahom da će biti izabrani i usred noći deportirani. To je realnost današnjice u Federativnoj Republici Njemačkoj.

Prema vijeću za izbjeglice (Flüchtlingsrat), trinaest tisuća sedamsto četrdeset tri osobe deportirano je u prvoj polovici 2016. godine. Pet tisuća sedamsto sedamdeset i šest među njima je poslano u navodno "sigurne zemlje podrijetla". Trinaest tisuća sedamsto četrdeset i tri! To nije samo brojka. Ako pogledamo na to kao na ljude, to znači: jedan + jedan + jedan + jedan + jedan ... i tako dalje. 13 053 ljudskih bića, različitih godišta i životnih priča, koji se svi s nadom bore da izbjegnu situaciju u kojoj nemaju nikakva prava. Iz dana u dan školske klupe se prazne. Kolege i susjede se ne da nigdje pronaći. Ljudima koji nisu "dobrovoljno" odabrali deportaciju u navodno "sigurnu" zemlju njihova podrijetla, na Zapadnom Balkanu je zabranjen ponovni ulazak na period od nekoliko godina. Obitelji sa djecom koja su rođena u Njemačkoj i koja nikada nisu vidjela drugu zemlju, šalju se na Kosovo, u Makedoniju, Srbiju ili Bosnu i Hercegovinu.

Termin “ekonomski izbjeglica” je samo retoričko sredstvo progona i realni razlog zašto su izbjegli iz spomenutih zemalja; ili još gore taj termin ih omalovažava. Pravo na azil, povijesno je namijenjen da zaštiti ljudske živote, ali današnje aplikacije za izbjegličke statuse su podijeljene u kategorije, u hijerarhiju boli i bijede.

Svjedočanstva dobivena od izbjeglica, dokazuju kršenje ljudskih prava i dostojanstva u kampovima za izbjeglice u Njemačkoj. Također, postoje studije koje potvrđuju kontinuirano kršenje ljudskih prava uključujući i prava djece. Nehumane situacije u zemljama podrijetla su također dokazane. U tim zemljama, u kojima su navodno sigurni, situacija je opasna po život, posebice za populaciju Roma i Romkinja. Osiromašeni pripadnici većinske populacije, jednako imaju probleme sa preživljavanjem, kao i ljudi koji su politički aktivni, žene i djeca ugrožena mogućnošću fizičnog nasilja, ili oni sa nepopularnim idejama ili ... imaju puno više problema sa pronalaženjem mjesta izbjeglištva. Jedno je sigurno, ne možemo prihvatiti ideje njemačke vlade o tome što je “sigurno”. Uz nastojanja da se kao “sigurna” klasificira i mjesta kao što su Afganistan i Irak, možemo očekivati mnogo deportacija i neprestanih sudskih procedura za izbjeglice. Puno drugih država također će vjerovatno, biti dodano na listu “sigurnih zemalja podrijetla”. Koje su sljedeće? Je li to Tunis, Maroko ili Alžir? Sam termin “sigurna zemlja podrijetla” je instrument koji realnost okreće naopako. Svrha je omogućiti masovne deportacije. Pregovori se vode sa mnogim zemljama oko takozvane “readmisije deportiranih”. I to se dešava pod prinudom. Ako te zemlje odbiju sudjelovanje, postoji mogućnost rezova u razvojnoj pomoći i kraj trgovinskih odnosa. Oštro kritiziramo takve (neo)kolonijalne odnose. Nisu krivi ljudi koji bježe, već su razlozi njihova bijega to što se mora riješavati i riješiti.. Većina ljudi svoje domove ne napušta dobrovoljno. Napušta ih zbog uništenih životnih uvjeta.

Dogovor sa Turskom i zatvarenje Europe na svojim granicama ubilo je u 2016. više ljudi nego prije sklapanja ugovora, te se ta humanitarna katastrofa nastavlja i u 2017 godini.

Prvi svjetski dan Roma i Romkinja obilježen je 1971. te se nastavlja slaviti kao otpor protiv napada na Romske živote i identitet. Ove godine taj dan koristimo i da dignemo svoj glas za samoopredjeljenje i humanu budućnost. U solidarnosti sa svim izbjeglicama, zahtijevamo preuzimanje budućnosti natrag!

http://www.bundesromaverband.de/wp-content/uploads/2017/03/takeback_f2.pdf

